

Sygnatura akt I 1Ca 388/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 18-12-2015 r.

Sąd Okręgowy w Koninie, I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jolanta Mroczek

Sędzia: SO Iwona Przyłębska-Grzybowska-spr

Sędzia: SO Jolanta Temblowska

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Szulc

po rozpoznaniu w dniu 18-12-2015 r. w Koninie

na rozprawie

sprawy z powództwa T. W.

przeciwko A. W. (1), małoletniemu A. W. (2) działającemu przez matkę W. W. (1)

o obniżenie alimentów

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Koninie

z dnia 14 maja 2015 r sygn. akt III RC 606/13.

1. Oddala apelację z tym, że płatność alimentów od powoda na rzecz pozwanego A. W. (1) począwszy od dnia 19 września 2015 r następować będzie do rąk pozwanego a nie jego matki.
2. Zasądza od powoda na rzecz pozwanych kwotę 738 zł brutto tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwany z urzędu w instancji apelacyjnej.

Jolanta Temblowska Jolanta Mroczek Iwona Przyłębska-Grzybowska

Sygn. akt I 1 Ca 388/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 11 września 2013 roku T. W. wystąpił przeciwko małoletnim A. W. (1) i A. W. (2) działającym przez matkę W. W. (1) o obniżenie alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Koninie z dnia 14 grudnia 2012 roku, sygn. akt I C 1190/11 z kwoty po 700 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich synów do kwoty po 350 zł miesięcznie na rzecz małoletniego A. oraz do kwoty po 250 zł miesięcznie na rzecz małoletniego A. oraz o zasądzenie od matki małoletnich pozwanych na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

W. W. (1) dnia 13 lutego 2014 roku w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości.

Wyrokiem z dnia 14 maja 2015r. Sąd Rejonowy w Koninie obniżył alimenty ustalone wyrokiem Sądu Okręgowego w Koninie z dnia 14 grudnia 2012 roku w sprawie I C 1190/11 należne od powoda T. W. na rzecz małoletnich pozwanych A. W. (1) z kwoty po 700 zł. do kwoty po 600 zł. miesięcznie i A. W. z kwoty po 700 zł. do kwoty po 550 zł. począwszy od dnia 1 grudnia 2013 roku, płatne do rąk matki małoletnich pozwanych W. W. (1), na warunkach jak dotychczas, w pozostałym zakresie powództwo oddalił, zasądził od Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Koninie) na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. J. M. kwotę 1476 zł. z VAT tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej matce małoletnich pozwanych z urzędu i odstąpił od obciążania stron kosztami procesu.

Sąd Rejonowy ustalił, że Sąd Okręgowy w Koninie wyrokiem z dnia 14 grudnia 2012 roku wydanym w sprawie I C 1190/11 rozwiązał przez rozwód małżeństwo W. W. (1) z T. W., bez orzekania o winie. Jednocześnie Sąd powierzył W. W. (1) wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi dziećmi stron : A. W. (1) oraz A. W. (2), zastrzegając pozwanemu prawo współdecydowania we wszystkich ważniejszych sprawach, które dotyczą osoby małoletnich synów stron oraz osobistych kontaktów w miejscach i terminach przez strony ustalonych. Sąd zobowiązał obie strony do ponoszenia kosztów utrzymania i wychowania dzieci i z tego tytułu zasądził od T. W. na rzecz małoletniego A. kwotę po 700 zł miesięcznie oraz na rzecz małoletniego A. kwotę po 700 zł miesięcznie, płatne z góry z ustawowymi odsetkami od dnia zwłoki w płatności każdej raty, do rąk ustawowej przedstawicielki powodów – W. W. (1), poczynając od dnia prawomocności wyroku do 15-tego każdego miesiąca.

T. W., z zawodu malarz, przebywał wówczas w Holandii i nosił się z zamiarem pozostania za granicą na stałe. Do grudnia 2011 roku pracował za granicą legalnie, z wynagrodzeniem 1.000 – 1.300 euro miesięcznie, natomiast od 2012 roku pracował jedynie sezonowo bez legalnego zatrudnienia i osiągał z tego tytułu dochód w wysokości 600 – 1.000 euro miesięcznie. Przy czym mieszkanie wynajmował jedynie wtedy, kiedy znalazł pracę (za kwotę 300 euro miesięcznie), natomiast zdarzało się również, że nocował w samochodzie. Na wyżywienie powód wydawał wówczas 200 euro miesięcznie. Nadto do jego stałych wydatków należała rata kredytu zaciągniętego na zakup samochodu w wysokości po 1.200 zł miesięcznie.

W. W. (1), z zawodu ogrodnik, z ukończonym kursem kosmetycznym zajmowała się wówczas dziećmi i była zarejestrowana jako osoba bezrobotna, bez prawa do zasiłku. Pracowała dorywczo jako pomoc kuchenna na weselach i przy sprzątaniu domów, z czego uzyskiwała dochód w wysokości 100- 250 zł miesięcznie. Mieszkała wraz z synami i swoimi rodzicami w zabudowanej nieruchomości położonej w miejscowości K., o powierzchni 1,6 ha, którą darowali jej rodzice. Matka małoletnich pozwanych nie otrzymywała z gospodarstwa rolnego żadnych dochodów, z uwagi na niską klasę gruntów starała się przekształcić je na działki budowlane. Rodzice W. W. (1) pomagali jej finansowo oraz zapewniali opiekę nad dziećmi, gdy pracowała.

Starszy syn, A. W. (1), miał wówczas 15 lat i był uczniem Gimnazjum w K. – G.. Sprawiał problemy dydaktyczne i wychowawcze, planował podjąć naukę w zawodzie mechanika.

Z kolei młodszy, A. W. (2), miał 5 lat i uczęszczał do przedszkola. Od urodzenia występowały u niego problemy ze słuchem, dlatego też pozostawał pod stałą kontrolą lekarza – laryngologa, co wiązało się z kosztem wizyty lekarskiej raz w miesiącu w wysokości 100 zł oraz kosztem zakupu leków za kwotę ok. 200 zł miesięcznie.

Całkowity koszt utrzymania każdego z małoletnich pozwanych stanowiła wówczas kwota po 700 zł miesięcznie, z tym, że niekiedy kwota ta była nieco przekraczana. Mimo znacznej różnicy wieku małoletnich, koszty ich utrzymania były zbliżone ponieważ małoletni A. podlegał stałej kontroli lekarza laryngologa. Na mocy wyroku rozwodowego powód został obciążony praktycznie w całości kosztami utrzymania synów z uwagi na fakt, iż W. W. (1) osiągała jedynie niewielkie dochody, a przy tym z uwagi na wiek dzieci realizowała swój obowiązek alimentacyjny poprzez osobiste starania o ich utrzymanie i wychowanie, bowiem po urodzeniu A., za zgodą powoda, nie pracowała ona zawodowo i zajmowała się prowadzeniem gospodarstwa domowego oraz opieką nad dziećmi. Wcześniej podejmowała jedynie sezonowo pracę za granicą.

Powód od końca sierpnia 2013 roku mieszka wraz z konkubina – M. G.. Początkowo w miejscowości A. w Holandii, gdzie był zatrudniony w firmie (...) i osiągał dochód w wysokości ok. 1.100 euro, z kolei jego konkubina świadczyła usługi kosmetyczne. Wraz z nimi mieszkało dwoje dzieci M. G. z poprzedniego związku.

Dnia (...) roku urodziła się córka powoda i M. G.. Konkubina powoda od tego momentu zaprzestała prowadzić własny salon kosmetyczny, dorabiała jedynie w soboty osiągając dochód w granicach 300 euro miesięcznie. Nadto przez 16 tygodni pobierała zasiłek macierzyński początkowo w wysokości 948 euro miesięcznie, potem w wysokości 512 euro miesięcznie. T. W. zarabiał 1.500 euro miesięcznie.

M. G. pobierała alimenty na dwoje swoich dzieci w łącznej wysokości 320 euro oraz zasiłek rodzinny w wysokości 156 euro miesięcznie oraz dodatek do zasiłku rodzinnego w wysokości 120 euro miesięcznie. Prowadząc z powodem wspólne gospodarstwo domowe ponosili koszty wyżywienia w wysokości 700 euro miesięcznie, nadto koszty czynszu w wysokości 680 euro miesięcznie, przy czym dodatek do mieszkania wynosił 297 euro, a koszty opłat za prąd i gaz w wysokości 220 euro oraz koszty opłaty za wodę w wysokości 40 euro. Ponadto ubezpieczenie zdrowotne powoda wiązało się z opłatą 97 euro, a ubezpieczenie jego konkubiny 121,35 euro, z tym, że otrzymują dofinansowanie w wysokości 72 euro. Koszty paliwa wynosiły 50 euro, natomiast koszty odzieży, obuwia dla całej rodziny 200 euro. Z kolei koszty zakupu środków czystości wynosiły 100 euro, a opłata za podatek drogowy 56 euro, natomiast ubezpieczenie OC 41 euro. Koszt zakupu mleka dla córki powoda i jego konkubiny wynosił 200 euro.

T. W. w toku niniejszej sprawy zmienił pracę i był zatrudniony w P. B..V.

W związku z niezdolnością do pracy od dnia 30 czerwca 2014 roku przebywa na zwolnieniu lekarskim, z kolei od dnia 26 listopada 2014 roku przysługuje mu prawo do zasiłku chorobowego. Zasiłek ten był obliczany na podstawie dziennego wynagrodzenia, które wynosiło 60, 95 euro. Oprócz tego do zasiłku doliczany był dodatek do urlopu. Powód otrzymuje obecnie zasiłek w łącznej wysokości 702 euro miesięcznie. T. W. przeszedł zabieg usunięcia w jednym uchu guza perlistego, tzw. perlaka, oczekuje również na operację drugiego ucha. Rokowania wobec powoda są dobre.

W związku z chorobą powoda wyprowadził się on wraz z konkubina do R.. M. G. wznowiła tam działalność w zakresie usług kosmetycznych, z czego osiąga dochód w wysokości 1.500 – 2.000 euro. Konkubina powoda otrzymuje obecnie alimenty na dzieci z poprzedniego związku w wysokości 100 euro, które obniżono z kwoty 360 euro, nie otrzymuje ona również dodatku do zasiłku rodzinnego w wysokości 120 euro.

W związku z przeprowadzką wzrosły stałe koszty utrzymania T. W. i jego konkubiny, m.in. opłata za czynsz, która wynosi obecnie 700 euro, a także opłaty za gaz i prąd, które wzrosły o 25 euro oraz opłata za Internet, która wzrosła o 30 euro. Nadto wzrosły koszty ubezpieczenia zdrowotnego o 20 euro miesięcznie, a konkubina powoda opłaca składkę ubezpieczenia dla swoich dzieci za kwotę 40 euro miesięcznie. Koszty abonamentu za polską telewizję wynoszą 50 euro miesięcznie. M. G. nie otrzymuje dodatku do mieszkania w wysokości 280 euro, a nadto wraz z powodem płacą kwotę 266 euro do Urzędu Skarbowego jako zwrot niesłusznie pobranych zasiłków rodzinnych oraz dodatków mieszkaniowych i dodatku do ubezpieczenia zdrowotnego.

W. W. (1) jest obecnie zatrudniona w pizzerii (...) w K. jako pomoc kuchenna z wynagrodzeniem w wysokości 1.280 zł netto. W okresie od sierpnia do września ubiegłego roku pobierała zasiłek dla bezrobotnych w wysokości 480 zł. Matka małoletnich pozwanych pracuje zawodowo na pełen etat świadcząc pracę przez 12 godzin dziennie, następnie ma dzień wolny. Dojeżdża do pracy 18 kilometrów, co wiąże się z miesięcznym wydatkiem w wysokości 300-400 zł.

Zarówno W. W. (1) jak i T. W. nie pobierają aktualnie zasiłków rodzinnych na rzecz małoletniego A. i A.. Matka małoletnich pozwanych otrzymuje kwotę po 500 zł miesięcznie na rzecz każdego z synów z Funduszu Alimentacyjnego, bowiem powód nie łoży alimentów na dzieci.

Z wniosku W. W. (1) przy udziale T. W. w Wydziale Cywilnym Sądu Rejonowego w Koninie pod sygn. akt I Ns 1000/14 toczy się sprawa o podział majątku wspólnego. W skład tegoż majątku wchodzi nieruchomości przekazana w drodze umowy darowizny na rzecz matki małoletnich pozwanych i powoda przez rodziców W. W. (1), a także

samochód R. (...). Nieruchomość, w której obecnie zamieszkuje W. W. (1) z dziećmi została w trakcie jej małżeństwa z powodów wyremontowana po pożarze ze środków zarobionych przez powoda za granicą oraz otrzymanych od rodziny i znajomych.

W. W. (1) nadal mieszka z rodzicami, wraz z synami zajmuje większą część ich domu. Matka małoletnich powodów pokrywa część opłat eksploatacyjnych oraz partycypuje w kosztach związanych z zakupem opału. Nadto pokrywa koszty opłaty za abonament telefoniczny swój oraz starszego syna, po 30 zł miesięcznie, a także koszty opłaty za internet i telefon stacjonarny w wysokości 80 zł miesięcznie oraz koszty wywozu śmieci w wysokości 42 zł miesięcznie. Nadal jest właścicielką gruntów rolnych o powierzchni 1,60 ha przeliczeniowego, których nie dzierżawi, nie uprawia, nie pobiera również na nie dotacji. W. W. (1) jest właścicielką samochodu marki P. (...) rocznik 2001, kupionego za kwotę 3.000 zł.

Matka małoletnich pozwanych pozostawała w nieformalnym związku z M. P., mieszkali wspólnie na początku 2013 roku, później spędzali razem jedynie weekendy, jednakże obecnie się już nie spotykają.

Małoletni A. W. (1) ma obecnie 17 lat. Uczęszcza do I klasy szkoły zawodowej w zawodzie kucharz, co wiąże się z wydatkiem w wysokości 100-150 zł miesięcznie na produkty wykorzystywane przez niego na praktyce, które przynosi z powrotem do domu. Wynagrodzenie za praktykę w okresie od września 2013 roku do lutego 2014 roku wynosiło ok. 120 zł netto, wcześniej wynosiło 80 zł, obecnie praktyki są bezpłatne. Koszt biletu miesięcznego dla A. wynosi 40 zł., nadto sporadycznie korzysta z siłowni i basenu. Wymagany jest u niego aparat ortodontyczny, którego koszt założenia wyniósł 1.100 zł.

Małoletni A. W. (2) ma obecnie 7 lat i uczęszcza do I klasy Szkoły Podstawowej, nie bierze udziału w żadnych dodatkowo tych płatnych zajęciach. W roku szkolnym 2013/2014 uczęszczał do przedszkola. A. choruje na alergię i często ma zapalenie krtani, co wiąże się ze średnim wydatkiem w kwocie 50 zł miesięcznie.

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił w oparciu o osobowy i rzeczowy materiał dowodowy.

W oparciu o tak ustalony stan faktyczny Sąd Rejonowy zważył, że zgodnie z treścią art. 138 krio w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumie się zwłaszcza zwiększenie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub istotne zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych zobowiązanego. Od rozmiaru usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz możliwości zarobkowych i majątkowych, zobowiązanego zależy wysokość świadczeń alimentacyjnych (art. 135 krio).

Od czasu ustalenia alimentów w grudniu 2012 roku niewątpliwie sytuacja zarówno powoda, jak i pozwanych i ich matki uległa zmianie.

W szczególności wiąże się to z rozpoczęciem przez matkę małoletnich pozwanych pracy zawodowej, co spowodowało możliwość ponoszenia przez nią w części kosztów utrzymania swoich synów. Wynika to również z założenia poczynionego przez Sąd Okręgowy w Koninie przy zasądzeniu na rzecz małoletnich wówczas powodów A. i A. kwoty 700 zł. alimentów na każdego z nich od ich ojca i obciążeniu go całkowitym obowiązkiem utrzymania ich w związku z niemożliwością ponoszenia tych kosztów przez matkę .

Taka sytuacja jednakże miała trwać czasowo póki matka małoletnich powodów nie podejmie pracy zarobkowej, co nastąpiło.

Kolejnym powodem, na który powołuje się powód domagając się obniżenia alimentów na synów jest urodzenie się mu trzeciego dziecka i związany z tym wzrost kosztów utrzymania.

W ocenie Sądu Rejonowego jak najbardziej, obydwie okoliczności należy uwzględnić jako istotną zmianę po stronie powoda mającą wpływ na wysokość obowiązku alimentacyjnego.

Jednakże Sąd Rejonowy zauważył, iż zarobki matki pozwanych nie są wysokie i jest ona w stanie tylko w niewielkim stopniu ponosić koszty utrzymania dzieci, pokrywszy wszystkie swoje wydatki i te związane z utrzymaniem domu. Ponosi ona wysokie koszty dojazdu do pracy.

Sąd Rejonowy nie zgodził się z zarzutem strony powodowej, iż W. W. (1) nie wykorzystuje w pełni swoich możliwości zarobkowych, bowiem pracuje ona na pełen etat, nadto dojeżdża do pracy 18 kilometrów, zajmuje się domem i dziećmi. Przy czym zauważyć należy, iż małoletni A. jest w takim wieku, iż wymaga wiele uwagi i dopilnowania na co dzień. Idąc tokiem rozumowania powoda stwierdzić należy, że jego konkubina może w większym zakresie pracować, dlatego że w tym czasie powód, będąc na zasiłku chorobowym zajmuje się dziećmi. Wcześniej po urodzeniu córki w dacie złożenia pozwu, to powód osiągał wyższe zarobki (1500 Euro), a jego partnerka otrzymywała zasiłek macierzyński i pracowała jedynie w niewielkim zakresie. Zatem, w ocenie Sądu Rejonowego, najwyraźniej widać, że M. G. i T. W. prowadzącym wspólne gospodarstwo domowe łatwiej, aniżeli mieszkającej tylko z synami W. W. (1) ponosić koszty utrzymania rodziny.

Sąd rejonowy wskazał, że z całokształtu materiału dowodowego wynika, iż rodzice matki małoletnich powodów służą jej wsparciem, co nie zwalnia powoda z jego obowiązku alimentacyjnego, nie ma też wpływu na jego wysokość.

Przede wszystkim matka pozwanych nie byłaby w stanie ponieść wszystkich kosztów zamieszkania, tych związanych ze swoim utrzymaniem i utrzymaniem dzieci, gdyby nie pomoc rodziców, w szczególności jeżeli chodzi o koszty ogrzewania domu.

Ponadto Sąd Rejonowy zauważył, iż od daty ustalenia alimentów minęły dwa i pół roku i w tym czasie potrzeby małoletnich pozwanych wzrosły, co związane jest z ich intensywnym wzrostem, rozpoczęciem przez małoletniego A. nauki w szkole podstawowej, a małoletniego A. w szkole zawodowej, a także koniecznością zakupu aparatu ortodontycznego, dlatego też z obniżeniem alimentów, w ocenie Sądu Rejonowego należało miarkować.

Sytuacja finansowa powoda wprawdzie uległa pogorszeniu w związku z urodzeniem się mu trzeciego dziecka i chorobą, jednakże zdaniem Sądu Rejonowego, złożenie przez niego obniżonych alimentów w kwocie 550 zł. na młodszego syna i 600 zł. na starszego syna leży w granicach jego możliwości zarobkowych.

Sąd Rejonowy podkreślił, iż w dacie złożenia pozwu w niniejszej sprawie zarobki pozwanego były wyższe aniżeli w dacie rozwodu, dopiero jego dochody zmalały w związku z zachorowaniem, lecz praca jego konkubiny pozwala im utrzymać aktualnie dochody rodziny na zbliżonym poziomie w porównaniu z tymi z daty złożenia pozwu. Zauważenia wymaga również to, że zasiłek chorobowy powoda kształtuje się na porównywalnym poziomie jak jego dochody z daty orzeczenia rozwodu.

Nadto koszty utrzymania jego trzeciego dziecka są z pewnością niższe aniżeli małoletnich pozwanych.

Biorąc pod uwagę koszty utrzymania zarówno powoda i jego rodziny jak i matki małoletnich pozwanych w odniesieniu do dochodów obydwu rodzin stwierdzić należy, iż mają oni trudną sytuację finansową. Zmuszeni są do czynienia oszczędności w zakresie niektórych wydatków by pokryć te najważniejsze.

Mając na uwadze powyżej przytoczone okoliczności Sąd Rejonowy orzekł jak w pkt 1 wyroku.

Jako datę z którą należało obniżyć alimenty Sąd Rejonowy przyjął początek miesiąca, w którym urodziła się powodowi córka, bowiem w tej dacie zaistniały obydwie przesłanki przemawiające za uwzględnieniem powództwa, a mianowicie podjęcie przez matkę pozwanych pracy zarobkowej i urodzenie się powodowi córki, co łącznie zadecydowało o rozstrzygnięciu w sprawie.

Mając na uwadze sytuację materialną stron Sąd Rejonowy odstąpił od obciążenia ich kosztami procesu w oparciu o art. 102 kpc.

Powyższy wyrok zaskarżył powód w części, tj. w zakresie pkt 2 i 4, zarzucając:

- naruszenie przepisów postępowania tj. art. 233 § 1 k.p.c. przez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów, polegające na dowolnej i wybiórczej ocenie zebranego w sprawie materiału dowodowego, bez uwzględnienia zasad doświadczenia życiowego, brak wszechstronnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego polegający na:

a) pominięciu w tej ocenie zeznań W. W. (1), zawartych w protokole posiedzenia z dnia 04.05.2015 roku w sprawie I Ns 1000/14 Sądu Rejonowego w Koninie o podział majątku, kiedy matka pozwanych przyznała, iż w 2015 roku otrzymała kwotę 2.000,00 Euro od (...) tytułem zaległych zasiłków rodzinnych,

b) wydaniu rozstrzygnięcia w oparciu o niekompletny materiał dowodowy, podczas gdy Sąd zwracał się do instytucji w Holandii o przesłanie stosownej informacji o zasiłku rodzinnym w Holandii należnym pozwany, a z zeznań matki pozwanych wynika, iż kwota taka wpłynęła na jej konto.

Błąd w ustaleniach faktycznych sprowadzających się do:

a) przyjęcia, że W. W. (1) wykorzystuje w pełni swoje możliwości zarobkowe i majątkowe

- podczas gdy matka małoletnich pozwanych ma ukończony kurs kosmetyczny, może wykonywać inne zajęcie (lepiej płatne) lub dorabiać świadcząc usługi kosmetyczne, charakter obecnej pracy (12 godzinny system/dzień wolny) umożliwia jej co najmniej dodatkowe zarobkowanie w tym zakresie, z którego nie korzysta,

- podczas gdy W. W. (1) jest współwłaścicielem (jest to własność pozwanej i powoda w posiadaniu wyłącznym pozwanej) gospodarstwa rolnego, gruntów rolnych o powierzchni 1,60 ha przeliczeniowego, których nie dzierżawi, nie uprawia, nie pobiera dotacji, ma możliwość przekształcenia gruntów na działki budowlane,

b) przyjęcia w zakresie ustalenia wysokości zasądzonych alimentów po stronie powoda jako zobowiązanego - zarówno jego dochodów i możliwości zarobkowych, natomiast po stronie pozwanej - jedynie dochodów W. W. (1), bez ustalenia możliwości zarobkowych i majątkowych,

c) przyjęcia w zakresie ustalenia wysokości zasądzonych alimentów po stronie powoda jako zobowiązanego w całości wysokości dochodów partnerki powoda M. G. i przyjęcie, że praca konkubiny pozwala na utrzymanie dochodów rodziny na poziomie z daty złożenia pozwu,

- podczas gdy partnerka powoda nie ma żadnego obowiązku prawnego do utrzymywania dzieci swojego partnera z poprzedniego związku oraz swojego partnera, a jej dochody nie są miarodajne do ustalenia wysokości obowiązku alimentacyjnego powoda,

d) przyjęcie, że wsparcie finansowe rodziców matki pozwanych nie ma wpływu na wysokość obowiązku alimentacyjnego powoda, podczas gdy dobra sytuacja finansowa rodziców i ich wspólne zamieszkiwanie, sprowadza się do tego, iż finalnie W. W. (1) jedynie partycypuje w kosztach utrzymania domu,

e) przyjęcie, że zasiłek chorobowy powoda kształtuje się na porównywalnym poziomie jak jego dochody z daty orzeczenia rozvodu, podczas gdy jego miesięczne koszty utrzymania w Holandii wzrosły ze względu na urodzenie się dziecka, przeprowadzkę do R., ponoszone koszty leczenia, nie ma możliwości zarobkowania, pozostaje na zasiłku chorobowym, oczekuje kolejnej operacji,

- co w konsekwencji doprowadziło do naruszenia przepisów prawa materialnego art. 135 § 1 kr.o. przez jego błędne zastosowanie w stosunku do ustaleń Sądu w zakresie wyznaczania granic obowiązku alimentacyjnego powoda,

f) przyjęcia, że sytuacja majątkowa powoda, jak i matki pozwanych, od grudnia 2012 roku nie uległa aż takiej zmianie, aby obniżyć wysokość alimentów do kwoty po 350zł miesięcznie na rzecz małoletniego A. W. (1) oraz do kwoty po 250zł miesięcznie na rzecz małoletniego A. W. (3)

- podczas gdy poza faktem rozpoczęcia przez matkę pozwanych pracy zarobkowej (przesłanka nr 1) oraz urodzeniem się trzeciego dziecka powoda i związanym z tym wzrostem kosztów utrzymania (przesłanka nr 2), współwystępuje przesłanka nr 3 tj. powód jest ciężko chory, przebywa na zwolnieniu lekarskim, oczekuje kolejnej operacji,

- co w konsekwencji doprowadziło do naruszenia przepisów prawa materialnego tj. art. 135 § 1 kr.o. i art. 138 kr.o. przez jego błędne zastosowanie w stosunku do ustaleń Sądu w zakresie wyznaczania granic obowiązku alimentacyjnego powoda.

W oparciu o powyższe zarzuty, powód wniósł o:

1. Zmianę zaskarżonego wyroku poprzez obniżenie alimentów ustalonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Koninie z dnia 14 grudnia 2012 roku w sprawie I C 1190/11 należnych od powoda T. W. na rzecz małoletnich pozwanych A. W. (1) z kwoty po 700,00 zł do kwoty po 350,00 zł miesięcznie i A. W. z kwoty po 700,00 zł do kwoty po 250,00 zł miesięcznie, począwszy od dnia 1 grudnia 2013 roku, płatnych do rąk matki małoletnich pozwanych W. W. (1), na warunkach jak dotychczas,

2. Zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu w I instancji, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

3. Zasądzenie od pozwanych na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania za II Instancję, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego, według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację pozwani wnieśli o jej oddalenie oraz zasądzenie na rzecz adwokata J. M. kosztów pomocy prawnej udzielonej pozwany z urzędu, które nie zostały uiszczone w żadnej części.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powoda okazała się nieuzasadniona.

Ustalenia faktyczne Sądu I instancji, istotne dla rozstrzygnięcia, nie budzą żadnych wątpliwości. Stąd te ustalenia, jak i poczynione przez Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia wywody prawne Sąd odwoławczy w pełni podziela i przyjmuje za podstawę własnego rozstrzygnięcia.

Wbrew bowiem stanowisku apelującego Sąd I instancji nie dopuścił się żadnych uchybień, które musiałyby skutkować koniecznością zmiany zaskarżonego orzeczenia.

W szczególności nie budzą jakichkolwiek zastrzeżeń ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego. Zostały one wyprowadzone z prawidłowej, odpowiadającej wymogom z art. 233 § 1 k.p.c. oceny materiału dowodowego. Sąd I instancji, przy nieskomplikowanym stanie faktycznym, w sposób wyczerpujący wskazał, jakie fakty uznał za udowodnione, na jakich w tej mierze oparł się dowodach, nie dopuścił się więc tzw. błędu dowolności. Sąd odwoławczy w pełni tę ocenę podziela, by jej tu ponownie nie przytaczać, powołuje się na nią, czyniąc z niej integralną część niniejszego uzasadnienia.

Matka małoletnich przyznała, że w 2015r. otrzymała na rzecz dzieci zaległy zasiłek rodzinny z Holandii, ale wyjaśniła również, że pieniądze te przeznaczyła na zakup łóżek dla dzieci oraz aparatu korygującego zgryz u A., a więc na zaspokojenie potrzeb dzieci, których nie jest w stanie zaspokoić z bieżących alimentów i własnych dochodów. Tym bardziej, że nie otrzymuje alimentów w pełnej wysokości, albowiem alimenty wypłaca fundusz alimentacyjny jedynie w kwocie po 500zł. Powód na stałe mieszkający w Holandii i reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika nie wykazał, aby poczynił jakiegokolwiek starania w tym celu, aby jego dzieci mieszkające w Polsce uzyskiwały na bieżąco zasiłek rodzinny, nie wykazał również, że takie prawo im przysługuje.

Nie zasługuje również na uznanie zarzut, że matka pozwanych nie wykorzystuje w pełni swoich możliwości zarobkowych i majątkowych. Powód nie zauważa, że gdyby W. W. (1) pracowała dodatkowo poza 12-to godzinnym systemem pracy, to nie mogłaby w ogóle sprawować opieki nad dziećmi, które są już pozbawione opieki ze strony ojca mieszkającego na stałe za granicą. Powód nie wykazał, aby W. W. (1) miała realną możliwość wydzierżawienia gospodarstwa rolnego i uzyskiwania z tego tytułu dochodów czy też przekształcenia gruntów na działki budowlane. Gospodarstwo rolne jest własnością nie tylko matki pozwanych, ale również powoda, wobec czego on także powinien zadbać o wykorzystanie go w celu uzyskania dochodów. Ma rację skarżący, że jego partnerka nie ma obowiązku utrzymywania dzieci powoda. Jednakże w sytuacji, gdy jej dochody są wyższe od dochodów partnera, który jest jeszcze zobowiązany do utrzymywania dzieci z poprzedniego związku, jest ona zobowiązana, co słusznie przyjął Sąd Rejonowy, w większym niż powód stopniu łożyć na utrzymanie rodziny, którą wspólnie z powodem założyła. Tym bardziej, że powód przebywając na zwolnieniu lekarskim zajmuje się ich wspólnym dzieckiem, a także dziećmi jego partnerki z poprzedniego związku, dzięki czemu może ona świadczyć pracę. Słusznie Sąd Rejonowy przyjął, że wsparcie ze strony rodziców W. W. (1) nie ma wpływu na wysokość obowiązku alimentacyjnego powoda.

Niezasadny jest również zarzut naruszenia przepisów prawa materialnego, tj. art. 135 § 1 krio oraz art. 138 krio przez ich błędne zastosowanie w stosunku do ustaleń sądu w zakresie wyznaczania granic obowiązku alimentacyjnego powoda. Zebrany w sprawie materiał dowodowy wykazał, że dochody powoda z daty orzeczenia rozwodu kształtowały się na porównywalnym poziomie z otrzymywanym przez niego obecnie zasiłkiem chorobowym. Powód zeznał bowiem, że otrzymuje zasiłek w kwocie 702 euro. W sprawie rozwodowej zeznał natomiast, że pracuje jedynie dorywczo i jego dochody kształtują się na poziomie 600 -1000 euro, a więc średnio 800 euro.

Wbrew twierdzeniom apelującego Sąd Rejonowy miał na uwadze, co wprost wynika z uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia, że sytuacja finansowa powoda z uwagi na jego chorobę oraz urodzenie dziecka z nowego związku pogorszyła się, a podjęcie pracy przez matkę pozwanych poprawiło jej sytuację i właśnie dlatego obniżył alimenty na rzecz pozwanych, pomimo, że od zasądzenia alimentów upłynęły dwa lata i koszty utrzymania pozwanych wzrosły, a nie zmalały, chociażby z uwagi na to że są starsi i mają większe potrzeby.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację. Pozwany A. W. (1) w dniu 19 września 2015r, ukończył 18 lat i z tego powodu Sąd Okręgowy ustalił, że od tego dnia płatność alimentów od powoda na rzecz A. W. (1) następować będzie do jego rąk a nie jego matki.

O kosztach pomocy prawnej udzielonej pozwany z urzędu orzeczono na podstawie § 6 pkt 4 w zw. z § 13 ust. 1 pkt 1 w zw. z §§ 19 i 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (DZ. U. z 2013r., poz. 461).

Jolanta Tembłowska Jolanta Mroczek Iwona Przyłębska-Grzybowska